

Примусові заходи виховного характеру, зокрема, застосовуються: у випадку прийняття судом рішення про звільнення неповнолітнього від кримінальної відповідальності на підставі ч. 1 ст. 97 КК України; до особи, яка до досягнення віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, вчинила суспільно небезпечне діяння; при звільненні неповнолітнього від покарання відповідно до ч. 1 ст. 105 КК України [4].

Судова практика свідчить, що примусовий захід виховного характеру у виді передачі під нагляд батьків у багатьох випадках є майже неефективним, або можна сказати малоімовірним. Багато з таких неповнолітніх давно вийшли з-під контролю батьків або батьки негативно впливають на них чи позбавлені батьківських прав, тобто діти передані під нагляд батьків, які виявилися неспроможними виховувати свою дитину належним чином, або й самі втягнули її у злочинну діяльність. Суди змушені застосовувати до таких неповнолітніх менш суворі заходи виховного характеру через їхню хворобу.

Не менш важливою проблемою є відсутність контролю з боку суду за виконанням постанов про застосування примусових заходів виховного характеру.

Для здійснення контролю за виконанням рішення про застосування примусового заходу виховного характеру суд повинен інформувати службу у справах неповнолітніх про його прийняття.

Розслідування кримінальних проваджень та розгляд справ щодо неповнолітніх осіб, на нашу думку, мають здійснювати найбільш кваліфіковані та досвідчені слідчі і судді. Діяльність органів досудового розслідування і суду з розгляду справи неповнолітнього повинна мати виховне запобіжне значення.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996 зі змінами від 15.05.2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр>
2. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права від 16 грудня 1966 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. на 04 вересня 2014 року - Київ.: Алерта, 2014. - 288 с.
4. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство України із змінами і доповненнями 2014 року. К.: Алерта, 2014

Малозначність діяння

Пнюшков В.Г., студент ННІПІ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук К.В.

Недостатня наукова розробка поняття малозначного діяння призводить до проблеми застосування ч. 2 ст. 11 Кримінального кодексу України на практиці. Відсутність чіткого і єдиного розуміння малозначності діяння призводить до притягнення до кримінальної відповідальності особи, що цього не заслуговує, або до помилкового виправдання злочинця, що викриває вагому проблему у чіткій правовій оцінці ситуації. У ч. 2 ст. 11 КК мова йдеться про так звані малозначні діяння, у яких: формально містяться ознаки діяння, передбаченого КК України, але відсутня матеріальна ознака злочину, тобто діяння не заподіяло і не могло заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі [1].

Суди мають пожежорозвідати передбачені КК випадки звільнення від кримінальної відповідальності і випадки коли відповідно до КК України не взагалі неможливо, наприклад, у разі: малозначності діяння (ч. 2 ст. 11),

вчинення діяння в стані неосудності (ч 2 ст. 19) не досягнення особою віку кримінальної відповідальності (ст. 22) наявності обставин що виключають злочинність діяння а також випадки коли особа не підлягає такій відповідальності (ч 2 ст. 385 ч 2 ст. 396 КК) Звільнення особи від кримінальної відповідальності потрібно відмежовувати і від звільнення засудженого від покарання та його відбування [2].

Севастьянова Т.Є розглядає малозначність діяння за такими ознаками:

- 1) об'єктом посягання;
- 2) за способом дії;
- 3) за наслідками протиправного посягання;
- 4) за змістом вини;

5) за суб'єктом діяння. При цьому, вона акцентує увагу на об'єктивних ознаках. Для застосування норми про малозначність, необхідна наявність конкретних умов: вчинене діяння повинно формально містити ознаки будь-якого складу злочину, передбаченого Особливою частиною Кримінального кодексу, тобто повинно бути формально протиправним; діяння повинно бути малозначним; малозначність діяння повинна свідчити про те, що воно не становить ніякої суспільної небезпеки, яка є загальною та обов'язковою ознакою будь-якого злочину [3, с. 13].

Бантишев ОМ також підтримує думку, що малозначне діяння, яке не є злочином, повинно мати вищезазначені ознаки, і, поряд з цим, він підкреслює, що малозначне діяння не є злочином, а саме: в кримінально-правовій нормі йдеться про відсутність кримінальної відповідальності а не про звільнення від неї [4 с. 26].

На нашу думку, щодо наукової розробки цього питання, сфера та діапазон застосування цієї статті КК є таким широким що законодавець не має об'єктивної можливості перелічити всі діяння які можуть підпадати чи не підпадати під дію цієї статті та мати чітке визначення. Правоохоронці повинні розмежовувати малозначне діяння від особливостей звільнення особи від кримінальної відповідальності застосовуючи на практиці положення КК України (ч. 2 ст. 11) та Постанови пленуму Верховного суду України «Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності».

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). - 2001, № 25-26, ст.131.
2. Постанова пленуму Верховного суду України «Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності» від 23.12.2005 № 12 [Режим доступу]: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0012700-05>
3. Севастьянова Т. Є. Малозначність діяння за кримінальним законодавством України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.08 / Т. Є. Севастьянова. – К., 2003. – 19 с.
4. Бантишев О. М. Значення поняття «Малозначність діяння» для вирішення питання про кримінальну відповідальність // Юридичний радник. - №1(27). – 2009. – с. 25-28.

Тероризм: історичний аспект

Семенко О.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук К.В.

Слід почати з того, що тероризм з'явився набагато раніше, ніж була дана сама назва цьому явищу. Якщо розібратися, то те що ми сьогодні називаємо